

Η μάχη συνεχιζόταν φονική, όταν ο Νέστορας τέλειωσε με την περιποίηση της πληγής του Μαχάονα. Ζώστηκε τα όπλα του και βγήκε από τη σκηνή. Συναντήθηκε με τον Διομήδη, τον Οδυσσέα και τον Αγαμέμνονα, τραυματίες και οι τρεις τους. Έστησαν μια σύντομη σύσκεψη στα όρθια. Ο Αγαμέμνονας για μια ακόμα φορά πρότεινε να τα μαζέψουν και να φύγουν. Την φορά αυτή, ήταν ο Οδυσσέας που του εναντιώθηκε με σκληρά λόγια. Αποφάσισαν να γυρίσουν στο μέτωπο. Πληγωμένοι καθώς ήταν δεν μπορούσαν να πολεμήσουν. Μπορούσαν όμως με την παρουσία τους και μόνο να αναπτρώσουν το ηθικό των μαχόμενων.

Εκμεταλλευόμενος το ότι ο Δίας εξακολουθούσε να κοιτάζει αλλού, ο Ποσειδώνας κινιόταν ανάμεσα στους Αχαιούς και τους εμψύχωνε. Η Ήρα σκέφτηκε κάτι πιο πρακτικό. Χώθηκε στα ιδιαίτερα διαμερίσματά της, λούστηκε, αρωματίστηκε, χτενίστηκε, έβαλε τα πιο λαμπερά της κοσμήματα, φόρεσε το πιο ελκυστικό φόρεμά της, πέρασε την χρυσή της ζώνη και βγήκε. Πήρε παράμερα την Αφροδίτη, της πούλησε ένα παραμύθι ότι τάχα πάει να βρει τον θείο της, Ωκεανό, και την θεία της, Τηθή, που ήταν μαλωμένοι, για να τους τα ταιριάξει. Και της ζήτησε να τη βοηθήσει ώστε να πετύχει να τους κάνει να ξανασιμίζουν ερωτικά.

Η Αφροδίτη της έδωσε το μαγικό ύφασμα, με το οποίο κάλυπτε τα στήθη της και που είχε επάνω του τον έρωτα, τον πόθο και το ξελόγιασμα. Μετά, η Ήρα πήγε και βρήκε τον Ύπνο και τον έπεισε να επέμβει την κατάλληλη στιγμή.

Αφού, λοιπόν, έστησε το σκηνικό, η Ήρα πήγε να βρει τον Δία που καθόταν στην κορφή της τρωικής Ίδης. Με το που την είδε αυτός, άναψε μέσα του ο πόθος να κάνει έρωτα μαζί της. Τη ρώτησε, τι γύρευε εκεί. Του είπε το ίδιο παραμύθι για τους μαλωμένους θείους τους κι ότι σκόπευε να πάει να τους βρει και να προσπαθήσει να τους κάνει να τα ξαναβρούν αλλά, σαν καλή σύζυγος, θέλησε πρώτα να τον ενημερώσει.

Θολωμένος από τον πόθο, ο Δίας της είπε να αφήσει τους θείους γι' αργότερα καθώς αυτός εκείνη την ώρα άλλα είχε στον νου του: «Σε θέλω τώρα και με κυριεύει γλυκός πόθος για σένα». Η Ήρα έκανε την ντροπαλή. Αν έκαναν έρωτα πάνω στην Ίδη, όλο και κάποιος θεός θα τους έπαιρνε είδηση και θα τους ξεφώνιζε και στους άλλους. Του πρότεινε να πάνε στην κρεβατοκάμαρα, στον Όλυμπο. Όμως ο Δίας για κάτι τέτοια χαιρόταν που ήταν παντοδύναμος θεός. Μην ανησυχείς, της είπε, και θα βάλω γύρω μας ένα χρυσό σύννεφο και κανένας δεν πρόκειται να μας δει.

Πλάγιασαν, αγαπήθηκαν κι ο Δίας κοιμήθηκε βαθιά. Οπότε η Ήρα έστρωσε τον δρόμο κι ο Ποσειδώνας βοήθησε τους Έλληνες να ανατρέψουν την σε βάρος τους κατάσταση. Ο Αϊαντας σήκωσε μια βαριά πέτρα και την πέταξε πάνω στον Έκτορα. Ο αρχηγός των Τρώων ξαπλώθηκε καταγής φαρδύς πλατύς. Λιποθύμησε. Γύρω του ξέσπασε άγρια μάχη. Οι Τρώες κατάφεραν να τον σύρουν μακριά. Βλέποντας οι Αχαιοί τους αντιπάλους τους να μεταφέρουν τον αρχηγό τους, αναθάρρησαν. Με αντεπίθεση διαρκείας, απώθησαν τους Τρώες πέρα από την τάφρο, προς το σημείο όπου είχαν αφήσει τα άρματά τους.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Φεβρουαρίου 2022)